

EVANDELJE OD IZAIJE

UDARANJE I LJJEČENJE

1. „Vizija od Izaije sina Amosova, koju je video u vezi sa Judom i Jeruzalemom; u danima Uzije, Jotama, Ahaza, Ezekije, kraljeva Jude:—
2. Čujte, O nebesa; i poslušaj, O zemljo, Jer je Jehova taj koji govori. Hranio sam djecu, i odgojio sam ih, A ona su se čak pobunila protiv Mene.
3. Vo poznaje svog vlasnika; I magarac jasle svog gospodara; Ali Izrael Mene ne zna: Niti Moj narod shvaća.
4. Ah grešne nacije! narod opterećen bezakonjem! Porod zločinaca! djeca izopačena! Napustili su Jehovu; Odbacili su sa prezirom Sveca Izraelovog; Otudeni su od Njega; okrenuli su Mu svoja leđa.
5. Na koji dio ćete ponovo udariti, da li ćete dodati ispravku? Cijela glava je bolesna, i cijelo srce je iznemoglo;
6. Od stopala noge pa do glave, nema zdravlja tamo; To je povreda, i modrica, i gnojna rana; Nije bila stisnuta, niti je bila povijena; Niti je bila ublažena sa uljem.
7. Vaša zemlja je pusta, vaši gradovi su spaljeni vatrom; Vašu zemlju pred vašim očima stranci proždiru; I postala je pusta, kao da je uništena poplavom.
8. I kćerka Sionska je ostavljena, kao stračara u vinogradu; Kao koliba u polju krastavaca, kao grad zauzet opsadom.
9. Da nam Jehova Bog nad Vojskama nije ostavio ostatak, Ubrzo bismo postali kao Sodoma; bili bismo nalik Gomori.“
Iz i 1-9.

POŠTO svi imaju Bibliju u takozvanoj „Autoriziranoj Verziji“, i mogu se pozvati na nju po želji, i mnogi zaista imaju i Revidiranu, smatralo se najboljim u sadašnjem proučavanju da se da čitaocima korist od drugog prijevoda. Jedan koji je izabran je bio ovaj od Biskupa Lowtha, koji je bez sumnje, u cjelini, najbolji Engleski prijevod proročanstva od Izaije. Prema tome šampat ćemo tekst od tog, kao što je iznad, i u bilješkama ćemo dati istraživaču korist od bilo kojih drugih prijevoda koji služe da učine bilo koji dio teksta upadljivijim. Ova izjava o slučaju će poslužiti redovnom čitatelju, tako da nema potrebe da bude ponovljena.

NEKA svatko tko namjerava da izvuče trajnu korist iz ovih proučavanja Evanđelja po Izaiji, obrati pažnju na sljedeći savjet: Prije svega pažljivo proučavajte tekst. Kako? Čitajte ga iznova i iznova, ulažući posebne napore da biste saznali točno što kaže. Zapazite ovisnost sva-

kog stiha i rečenice na ono što prethodi. Nitko na svijetu vam ne može reći ništa što je istinito u vezi teksta, što se ne nalazi u samom tekstu; te ako obratite pažnju, možete reći što Gospod govori poput bilo koga, jer On koristi jezik običnih ljudi. Bilješke koje slijede samo su osmišljene da jasnije usmjere vašu pažnju na ono što je sadržano u tekstu, te da vam pomognu da je zadržite povezivanjem sa drugim srodnim djelovima Pisma. Vidjet ćete da ništa nije ubačeno što nije sadržano u tekstu lekcije, te ćete tako naučiti koliko je bogata Riječ Božja.

“ČUJTE, O nebesa; i poslušaj, O zemljo”. Zašto? Zato što je Gospod progovorio. Kada Gospod govori, to je vrijeme za svakog na nebu i na zemlji da umukne. “A Jehova je u svom svetom Hramu: nek sva zemlja zašuti pred njim!”. Hab ii 20. “A Job odgovori Jehovi i reče: ‘Gle, ja sam neznatan, što da ti odgovorim? Svoju ću ruku staviti na usta svoja. Jednom prozborih, ali odgovarat’ neću; i dvaput, ali neću nastaviti.’” Job xl 3-5.

Značaj održavanja tišine kada Gospod govori ne može biti previše jako naglašen. Kada netko od velikana zemlje govori o temi za koju se pretpostavlja da je on stručníjak, većina ljudi ima zdrav razum da obrati pažnju, smatrajući privilegijom da im je dozvoljeno da čuju; a čak ako se i ne slažu potpuno sa svime što kaže, pristojni su u izražavanju svog mišljenja; međutim nekolicina ima bilo kakvo ustručavanje što se tiče drskog odgovaranja kada Gospod govori. Skoro svatko sebe smatra kompetentnim da bude kritičar Biblije. Međutim ako bismo uvijek bili tihi pred Gospodom, čak ni u našim najskrivijim srcima ne izgovarajući ni riječ, nego dopuštajući Bogu da nam da Svoje misli, trebali bismo pronaći ne samo život već i duboku mudrost također; jer riječ Božja je život i “Jehova daje mudrost, iz usta njegovih dolaze znanje i razumijevanje.” Izr ii 6.

Međutim postoji posebna sila u pozivanju nebesa i zemlje kao svjedoka kada se spominje pobuna ljudi; jer oni nikada nisu prekršili Božju volju. Zemlja je poslušna Božjem glasu i bila je uvijek od kada je On rekao, “Neka zemlja rađa travu”, “Dovijeka, Jehova, riječ tvoja stoji na nebesima. Od koljena do koljena vjernost tvoja, utemeljio si zemlju i ona stoji. Po sudu tvom sada stoji; jer svi su sluge tvoje.” Ps cxix 89-91. Vidi Jer ii 13 i Pnz xxxii 1-3 za druge primjere gdje Gospod poziva nebesa i zemlju da svjedoče otpadništvu naroda.

Uočite kontrast koji je iznesen na vidjelo u stihovima 2 i 3. U originalu je kontrast vrlo upadljiv – djeca naspram glupih životinja. “sinove podigoh i odgojih, a oni se pobuniše protiv mene.” Toliko o *djeci*, dok vol i magarac prepoznaju svoga gazdu. Vol i magarac odaju više poštovanja svome vlasniku nego djeca svome Ocu. Kakav upadljiv kontrast.

Koga vol i magarac prepoznaju kao svoga gospodara i gazdu? Odgovor je lak; onoga koji ih hrani. Magarac poznaje jasle svoga gospodara. On zna gdje može pronaći svoju hranu. I životinje pokazuju svoje priznanje njihovom vlasniku savijajući svoje vratove pred teretom koji gazda stavlja na njih. One služe onome od koga dobivaju svoje uzdržavanje.

Da li netko kaže da to ne zahtijeva vrlo

mного razboritosti od strane životinja? Što će onda biti rečeno o djeci koju je Bog hranio? Ako je prepoznavanje gazde tako jednostavna stvar da čak ni životinja nije smatrana posebno vrijednom zasluge za podčinjavanje ruci koja je hrani, koji jezik može izraziti glupost ljudi koji ne poznaju Gospoda “koji nam daje obilato sve stvari za uživanje?” čak i “život, i dah i sve stvari”. Zapamtite da je čovjek stvoren da bude gospodar životinjama, i kao takav je stvoren da bude beskrajno iznad životinje u znanju. Kakav se onda izgovor može naći za njega, kada je on u neznanju u vezi onog što životinje najsporijeg rasuđivanja znaju savršeno dobro?

Poznavati Boga je najlakša stvar na svijetu. Da nije tako, bili bi neki koji bi imali izgovora što Ga ne poznaju. Međutim svi su “bez izgovora”, jer sve Ga otkriva. Netko ne treba biti filozof, da bi poznavao Boga. Sve što je neophodno jest da netko ima dovoljno znanja kao jedan vol ili magarac, da prepozna najjednostavnije činjenice. Neprestano prepoznavati Onoga koji nas hrani, je sve što je potrebno da učini nekoga Kršćaninom. Netko ne treba da teoretizira; Evanđelje nije teorija, već činjenica. Jednostavno vjerovati u stvari kakve jesu, jest sve što se traži. “Onaj tko dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji”. A dokaz da On postoji, se vidi u daru našeg svakodnevnog kruha.

Svako može lako uočiti da ne hrani sam sebe. Vol i magarac to znaju. Sve naše življenje dolazi izvan nas samih, i mi ga ne činimo. Sad da ne bi nitko imao bilo kakvu šansu da cjepidlači, i kaže, “Kako mogu znati ime onoga koji daje tu hranu?”, mi možemo reći, “Sve što se od tebe traži je da prepoznaš Tvorca”. Obožavaj Onoga koji stvori “nebesa i zemlju, i more, i izvore vodene”. Kada to učinimo, bit će lako uočiti da Onaj koji nam daje život ima pravo na upravljanje tim životom, i naša dužnost je izvršena. “Ali zapitaj sada životinje i poučit će te.” Job xii 7.

Netko može biti sklon reći da dio Pisma dodijeljen ovoj lekciji nije jako utješan, pošto je sve ukor. Dakle, istina je da su nas potrebe slučaja primorale da uzmemo samo nepotpun dio poruke, ali on nije bez utjehe, čak i ako je ukor. To je ukor naslovljen djeci, a Gospod kaže, “Sine moj, ne odbacuj ispravljanja Jehove i neka ti ne omrzne njegov ukor. Jer koga Jehova ljubi, toga i kori, kao i otac sina koji mu omilje.” Izr iii 11,12. Sveti Duh, čija je posebna služba ta od Utješitelja, je prije svega Ukoričac grijeha. Ivan xvi 7,8. “Jer zapovijed je svjetiljka, i zakon je svjetlost, a ukori ispravljanja put su života.” Izr vi 23.

“Ан, грешна ли народа, пукa неправдом натоварена.” Хоћемо ли ропски слушати и страшити се пред Господом јер нам се обраћа на тај начин? Ни у ком случају; јер чујемо позив Спаситеља, “Дођите до мене сви који сте уморни и оптерећени и Ја ћу вас одморити. Узмите мој јарам на себе и учите од мене; јер сам кротак и понизан у срцу, и наћи ћете одмор душaма својим.” Мт xi 28,29.

“Узмите мој јарам”, каже Господ. Наравно. Vol i magarac predaju se jarmu onoga tko ih hrani; zašto ne bi mi? I oni nose teške terete za svoje gospodare; ali naš Gospodar nas zove da dođemo k Njemu, kako bi nas mogao osloboditi od naših tereta. Mi smo “opterećeni bezako-

njem". Zašto? Zato što smo otišli od Njega. Njegov jaram je lak i Njegov teret je lagan. Jedino kada "pođemo suprotno" nalazimo težak posao i velika opterećenja. Kakva blagoslovljena služba je to, koja pruža odmor od posla!

"ZAŠTO da vas se još udara? Sve ćete se više i više protiviti?" Kada su vol i magarac neposlušni i odbijaju nositi teret koji je na njih položen od njihovog gospodara, ili kada skrenu u stranu sa puta, što si oni time donose? Prut ispravljanja, naravno. Isto tako je i sa nama, kada odemo sa puta. Ali imajte na umu da udarci koji dolaze nisu dati proizvoljno. Odlazanje sa puta života je samo po sebi smrt. Tako da prekršaj donosi svoju vlastitu kaznu. "Ali zato mrziše znanje i straha od Jehove ne izabraše. Ne primiše mojega savjeta, prezreše svaki moj ukor. Zato će jesti plodove puta svog i nasititi se vlastitih zamisli. Jer priproste će ubiti otpadništvo njihovo, a lude upropastiti blagostanje njihovo." Izr i 29-32. "Oni koji griješe gomilaju na sebe gnjev za dan gnjeva." Rim ii 5. "Zlo će se njegovo vratiti njemu na glavu i njemu na tjeme past će nasilje njegovo." Ps vii 16.

"Ob stopala pa sve do glave nema zdrava mjesta" u tijelu zbog grijeha koji je počinjen; već "ozljede i modrice i gnojne rane." To je rezultat odbijanja slušanja riječi Gospodnjih, koje su "život onome tko ih nađe i zdravlje svom njihovom tijelu." Izr iv 22. Ništa nije sigurnije od toga da postoji najbliža veza između grijeha i bolesti. Bolest je samo djelovanje smrti, a smrt je ušla u svijet sa grijehom. Rim v 12. Međutim zbog grijeha, ne bi bilo bolesti na svijetu. "Stoga vjera od propovijedi, a propovijed preko Riječi Božje". Rim x 17. A "pravednik će živjeti od vjere." To jest, ljudi mogu živjeti od riječi Gospodnjih. Činjenica je da mi nemamo život osim onoga koji nam Gospod daje. Ovo svi moraju priznati. A također je činjenica da je Gospodnji život savršen i vječan. Nema života osim Gospodnjeg života, stoga je život koji nam Gospod daje savršen život. Nije li onda, u najmanju ruku, Gospodu isto lako da nam da savršeno zdravlje kao što posjedujemo patnju od svih vrsta bolesti? Naravno, i mnogo lakše; jer nam Gospod ne može dati nijedan drugi život osim onoga koji je savršen. Zašto onda patimo od bolesti?—Jednostavno zbog toga što smo "svi skrenuli sa puta", i otišli od Gospoda. Odbacili smo Njegove riječi, koje su Duh i život. Nije Gospod taj koji nam šalje bolesti, već bolesti dolaze kao rezultat odbacivanja ili zanemarivanja riječi Gospodnje. "Izgibe narod moj jer je bez znanja". Hoš iv 6.

Pročitajte Ps xxxviii 1-8 kako biste napravili paralelu sa Iz i 4-6. Zapazite kako je često u Bibliji bolest tijela označena kao rezultat odlazanja od Gospoda. Kada ljudi budu u potpunosti odbacili Duh i Riječ Gospodnju, prvo ispoljavanje toga će biti bolest sa "neugodnom i mučnom boli" na njima. A bolest koja nastaje na tijelu čovjeka, bit će samo djelovanje "bolesti njihovog vlastitog srca."

Pročitajte Luka vii 50 i viii 48 zapažajući marginu od Revidirane. Tu vidimo da je Isus koristio iste riječi za onu kojoj oprašta grijeha kao i za onu koju je izliječio od teške bolesti.

"Tvoja vjera te spasila," je isto kao "Tvoja vjera te načinila potpunom." Spasenje je jednostavno djelo činjenja potpunim. Kada je Isus na Šabat izliječio hromog čovjeka kod kupališta Betesda, On ga je načinio "potpunim u svemu". Ivan x 21-33. Poslije toga kada je pronašao čovjeka u hramu, rekao mu je, "Gle, načinjen si potpunim; ne čini grijeha više da ti se što gore ne dogodi." Ivan v 14. Ovo nam pokazuje (1) da je čovjekova bolest bila rezultat njegovog osobnog grijeha; i (2) da ga je Isus u izlječenju od njegove bolesti spasio od grijeha, isto kao što je učinio uzetom. Vidi Mt ix 2-6. "Blagoslivljaj Vječnog, dušo moja, i ne zaboravi sva dobročinstva njegova: on prašta sva bezakonja tvoja, iscjeljuje sve bolesti tvoje;." Ps ciii 2,3.

"Ob stopala pa sve do glave nema zdrava mjesta." To je naše stanje nezavisno od Gospoda. Kada je hrom čovjek kod Krasnih vrata izliječen u ime Isusa iz Nazareta, Petar je rekao narodu koji se okupio, "I po vjeri imena njegova — ovoga koga vidite i znate učini postojanim ime njegovo. I vjera koja kroz njega dade ovomu *potpuno zdravlje* u prisustvu sviju vas." Djela iii 16. Taj čovjek nije bio samo izliječen u tijelu, već i spašen što se tiče njegove duše, jer su svi proroci svjedočili "da preko imena njegova primiše oprostjenje grijeha svi koji vjeruju u njega." Djela x 43. Također kada je Petar govorio o slučaju sljedećeg dana pred sucima, izjavio je da je čovjek tamo stajao potpun u ime Isusa Nazarećanina, u kojem jedino postoji spasenje, tako poistovjećujući izlječenje tijela sa spasenjem.

Još jednu stvar ne smijemo zanemariti u razmatranju ove lekcije. Primijetite užasno stanje izneseno na vidjelo u Iz i 5,6. Zapamtite da je bolest samo vanjsko fizičko ispoljavanje grijeha. Ona nije uvijek rezultat našeg osobnog grijeha, ali to ne čini razliku; ako mi nismo odgovorni za to, možemo biti sigurni da će nas Bog spasiti od toga, jer nas spašava i od rezultata naše pobune. Činjenica koju želimo zadržati u umu jest da je bolest samo djelovanje smrti, koja je plod grijeha. Sada tijelo koje je puno povreda, i modrica i gnojnih rana, nije ni u kom slučaju ugodna stvar za gledanje. Ono je, zaista, najodvratnije. Sada zapamtite da, bez obzira koliko poštena nečija ličnost može biti u očima čovjeka, ako je srce pokvareno ta osoba izgleda Bogu kao što bi nama da je prekrivena odvratnim čirevima. "Ta ne kao što čovjek gleda; jer čovjek gleda na oči, a Jehova gleda na srce." 1 Sam xvi 7.

Zapamtite također da je ovo zastrašujuće stanje tijela samo rezultat odlazanja od Gospoda i tovarjenja samih sebe sa bezakonjem. Zatim pročitajte blagoslovljeno Evandjelje prema Izaiji: "Zasigurno On je slabosti naše ponio i boli naše nosio;" (Usporedi Mt viii 16,17) "a mi smo mislili da ga Bog bije, udara i muči. A on bijaše proboden zbog naših prijestupa, satrt zbog naših bezakonja; na njemu bijaše kazna — radi našega mira, i njegovim ranama mi smo iscijeljeni. Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na nj svalio bezakonje svih nas." Iz liii 4-6. Ako smo natovareni bezakonjem, i prekriveni ranama i modricama, mi samo dijelimo sudbinu Gospoda. Mi to tako kažemo, iako je činjenica da On dijeli

našu sudbinu. On uzima naš teret grijeha i naše bolesti. Zbog čega? Kako bismo mi mogli biti slobodni od svega toga. Njegove rane liječe naše rane. Kako to? Zato što su Njegove rane naše rane. Što? da li su rane koje On ima moje rane? Da, naravno. Pa, ja ih onda nemam više. Ne; one su sve na Njemu. Neka ih onda On zadrži, jer "On će progutati smrt u pobjedi." Predivan Liječnik, koji liječi naše bolesti svojim vlastitim; međutim to je tako, i neka tako i ostane.

ELLET J. WAGGONER